

het dochtertje zoo kinderlijk verteld had, Mimi heette dat diertje.... dus dat was nu Mimi.... dat meisje zou nu wel naar school zijn en de andere kinderen ook.... vier.... hoe lief moest dat dagelijksche interieur wezen.... „Kinderen maakt niet oud”, had ze zelf gezegd „dat is een phrase, kinderen maakt jong, opnieuw jong, door den afglans van hun jeugd!”.... zij.... al moeder van vier kinderen.... het was nauwelijks te gelooven...!

Plotseling bleef hij staan.

Een slagersjongen belde aan het huisje; nu zou de deur opengaan en misschien, dat ze dan zelf....

Aan het wegschaduwend licht der paneelen zag hij de deur bewegen, wijken.... o nee... 't was het dienstmeisje maar.... het zei wat tegen den jongen, die zijn hand tastend in den mand stak.... kijk, het meisje hield een blinkend wit bord voor hem.... nu haalde de jongen een stuk vleesch uit de mand, legde dat op het bord.

En toen ineens.... daar was mevrouw Leenbach zelf.... of niet?.... Ja toch.... ja zeker.... God!.... z'n hart bonsde in zijn keel.... hoe was 't mogelijk, zoo'n onbeheerschte ontroering dadelijk.... o ze praatte wat met de meid en den jongen.... ze keek naar het vleesch.... de meid moest het voor haar omkeeren.... dan ging ze.

Ja.... o ja.... ze was het, in dat korte bruine manteltje met een bontrand afgezet, waarin ze zoo kittig voortstapte.... een bonten muts op 't hoofd, dacht hij.... of was 't een vilthoed? Kijk ze trok haar voile neer.

Ze liep in de richting, welke tegenovergesteld was aan de zijne, ze ontmoetten elkaar dus eigenlijk, gingen langs elkaar.... helaas het breede water was tusschen hen in....

E s w a r e n z w e i K ö n i g s k i n d e r.... neuriede het in hem....

De afstand was wel heel groot, maar toch, als ze keek, terwijl hij groette.... hij moest opvallen, hier op die zonnige plek in zijn grijs pak boven al dat groen en bruin.

Simon keek.... keek....; nu liep ze juist tegenover hem.... wendde het hoofd in zijn richting.

Hij lichtte zijn hoed, deftig, maar toch met een duidelijke joyeusheid in het wijde gebaar.

Had ze 't gezien....? Had ze teruggegroet....?

Hij wist het niet; 't was zoo snel voorbij geweest; nu liep ze door zonder nog opzij te kijken.

't Stelde hem toch wel even fel teleur, maar ineens begreep hij: ze had hem niet herkend in die modieuze kleeren. Anders was hij altijd in 't zwart.... jammer.... jammer.... had hij nu toch den Singel